"ववा हि यामाध्यक्ताः कौट्न्विकेस्यः करमादाय विषयाध्यक्ताय प्रयक्तिन विषयाध्यक्तय सक्षिध्यक्तायः स च
भूपतये, तथा वाह्रेप्रन्द्रयाग्याकोच्य मनसे समर्पयन्ति
मनय सहस्त्रप्राष्ट्रहारायः सहह्रारयाभिमत्र बृद्धौ सर्थाध्यक्षभूतायाम्, तदिद्धक्तं प्रवप्यार्थं प्रकाश्य बृद्धौ प्रयच्छन्तोति । बाह्रप्रन्द्रयमनोष्ट्रहाराय ग्रमविष्येवाः ग्रुपावां सन्दर्जनसमां विकाराः। ते त परस्परिशिषयीवाः
ध्या प्रकृषाधिन भोगापवर्षक्रमेण एकशक्यतां नीताः
यथा वन्तितैवबद्धयः सन्तमसापनयह्मप्रकाशाय निकि-

ताः प्रदीपाः, एवमिते गुणविशेषा द्रति योजना" ! न्यायादिकते इन्द्रियाचामेकादगविधता वेदानापरिभाषा-मते दयविधतेति भेदः इन्द्रियग्रद्धे उक्तः। 'वप्रणा करणी-क्कितेन सा" "करणापायविभिन्नवर्णया" रघु: "करवैर-न्तित्यापि पूर्वेतानं अयसुन"यात्त्र । "बात्मन्यात्मानसेव व्यपगतकरणं पश्यतस्तत्त्वदृश्यां'वेषी • श्रुष्ट्र करणं वाह्य-न्द्रियम् । चाधारे लाव् । ३ चेलक्षे देष्ठे चमरः करवा-त्रयातात् तस्य तथात्वम् । 'अपमानमभूत् विवाधिनां करणं यत्तव कान्तिमत्तया "क्रमा॰ । भावे ल्यट् । शक्रिया-बास्। "प्रते पूर्वाणि करणानि" चा० ४,१६,१०। ''बावाइनाम्नीवरगरहितमपस्ययात्" याच । "इबस्य करणे चापि व्यादिष्टाः सर्वेशिल्पिनः" भा •व०६५ ४ व्य • "कतस्य करणं नास्तानीति" प्राचीनगाथा। ५से-तिकर्त्तगाके अनुष्ठाने ईव्यापारमाले च। ७ ज्योति-षाक्री व तिष्यद्वीताकेष वशदिव तेषामानयनप्रकारः सर्यां सि ० रङ्गना • छक्ती यथा ।

नतु पञ्चन्यादितः नानि नरकानि भवनीत्यत आइ मास इति । चरकरणानां बदादीनां सप्तानां मध्य एकैन कमेनमेन करणं सासे स्थिरकरणकालोनितिन मित्रका-स्वमारी खल्पानरतानासपद्यम्। ष्रवक्षतीरकारः पवति प्रकर्पेण तिष्ठति भवतीत्यर्थः। तथा च पञ्च-ब्याद्यधिहेतानि पुनः पुनः परिश्वमन्ति । क्रथाचतुर्वस्या-द्याधिपर्यन्ति भावः । मनु स्थिरकर्योक्तावपरार्धत इत्यु च्या तेमां चतुर्कां तिव्यर्धभीगेन शुक्त प्रतिपटादार्ध-पर्वनं क्रमेणावस्थानं युक्तं चरकरणानां तु केवखोक्या तदमनरं क्रण्चतुर ग्याद्याधिमधनमेक एव परिश्वमोऽ-क्तियतसादुत्तरं कथयदन्यद्षाह्ं रङ्ग०। 'तिष्यहे-भोगं सर्वेषां करणानां प्रकल्पवेत्। एषा स्फुटमतिः मोत्ता स्यादीनां खवारियाम्" सः वि ! "बप्तामां बरकरणानां प्रत्येकं तिय्यद्वासी भोगस्तं तिय्यर्ध-कालमितावस्थानं प्रकल्पयेत्। "एकल निर्णीतः शास्ता-र्योऽपरत भवतीति" न्यायात् करणत् नैवामध्यस्यान त-त्तस्यं कुर्यादिस्यर्थः। अत एव 'तिष्यभं करणं सस्तम द्रस्तुत्वा चान्द्रमासे स्निं चित्तच्याताके षष्टिकरणानां स-चिवेशाच्चरकरणानामेश परिश्वमणे प्रतिमासम्मित्यत्तिश्व-भोगकं करणं भवतीति तदारकप्रतिमार्शानयतिविच भोगककरककिद्यर्थं वरकरकानामध्वारपरिश्वमधास-रमर्वाशिवतिथ्योयतुर्धि धृं स्थिरकरणान्यु ज्ञानीति तात्प-् यम्। तत्नापि वण्चतद्रश्यपरार्धतस्त्रतस्त्रस्य तदिस्ता-

नियामकं खतन्ते क्छश्य नियोगान इत्वात् "रङ्ग ॰
करणानि च यववाजवकी जवते तिजगरविधानि श्रम् ह्यानि
सप्त चरकरणानि । स्थिरकरणानि यकुन्यादी नोतिष्द्र यसंख्यानि । प्लातिभेदे पुंक्ती खमरः क्तियां जातित्वात् छीष् ।
तज्जातिच बात्यात् चित्रयात् सवर्णायास्त् एद्यः जातिभेदः "भक्को सञ्जच राजन्यात् ब्रात्यादिक्तिति च । नटच
करणप्यैव खसो द्रिष्ट एथ च"मतः । करणक्यवध्यक्तिरख्यैव कायस्थनामता तस्य कर्भविधेषपरिपाकेण तस्तातिप्राप्तिस्तस्य एक्तिभेदय ब्रह्मवै ॰ प्र ॰ जन्यख्य छ प्र प्रक्रो
यथा । "तेलचौरक्षे ककीटो मृद्धि कीटिक्षिज्ञक्यकम् ।
ततो भवेत् स्थर्णकारो जन्यौकं दृटसानसः । नमःकयहे वर्षयतं स्थित्याः स्थिविष्णं भवेत् । अन्यौकःच
दुशाचारो जन्यौकं करणो भवेत् । विष्यौकिषिकक्ती
च भव्यदात्रर्थनं इरेत् । कायस्थे नोद्रस्थेनः सातुः
संदि स्व नखादिगम् । तस्र नाक्षि स्रपा तस्य दन्नाभावेक